

Arrest

nr. 202 105 van 9 april 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HERMANS
Brusselsesteenweg 91/A
1785 MERCHTEM**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 augustus 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 augustus 2017 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten:

(..)

Nationaliteit: Libië

In voorkomend geval, ALIAS:

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Artikel 74/1: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Artikel 74/14 §3, 3: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor weerspanning en slagen en verwondingen aan agent of officier van gerechtelijke politie tijdens dienst: PV TU.92.L5.002979 en voor opzettelijke beschadigingen met PV TU.41.L5.002980/2017 van de politie zone Kempen N-O.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten,, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01/08/2017 dat hem betekend werd op 01/08/2017. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie. Betrokkene verblijft dus op het Schengengrondgebied zonder geldige documenten. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor weerspanning en slagen en verwoning aan agent of officier van gerechtelijke politie tijdens dienst. PV TU.92.L5.002979 en voor opzettelijke beschadigingen met PV TU.41.L5.002980/2017 van de politie zone Kempen N-O. Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten,, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01/08/2017 dat hem betekend werd op 01/08/2017. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING VAN VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene t dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01/08/2017 dat hem betekend werd op 01/08/2017. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzake te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Italië."

1.2. Op 17 augustus 2017 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“de Heer, die verklaart te heten:

(..)

nationaliteit : Libië

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 17/08/2017 gaat gepaard met dit inreisverbod (2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor weerspanningheid en slagen en verwondingen aan agent of officier van gerechtelijke politie tijdens dienst. PV TU.92.L5.002979 en voor opzettelijke beschadigingen met PV TU.41.L5.002980/2017 van de politie zone Kempen N-O. Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01/08/2017 dat hem betekend werd op 01/08/2017. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor weerspanningheid en slagen en verwondingen aan agent of officier van gerechtelijke politie tijdens dienst. PV TU.92.L5.002979 en voor opzettelijke beschadigingen met PV TU.41.L5.002980/2017 van de politie zone Kempen N-O. Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01/08/2017 dat hem betekend werd op 01/08/2017. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

2. Over de ontvankelijkheid met betrekking tot het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies)

2.1. Uit informatie van de dienst vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekende partij op 13 september 2017 zonder verzet gerepatriëerd werd naar Italië. Verzoekende partij bevindt zich aldus niet meer in België.

De verzoekende partij heeft geen belang bij een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

Er dient immers te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring,

maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601, TB.P. 1998, 614; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Daar verzoekende partij door haar vertrek uitvoering heeft gegeven aan het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, ontbeert zij actueel belang bij haar beroep.

Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd stelt de advocaat van verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is onontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 17 augustus 2017.

3. Onderzoek van het beroep met betrekking tot het bestreden inreisverbod van 17 augustus 2017

3.1. In een enig middel ten aanzien van het bestreden inreisverbod betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Schending van:

- *Artikelen 74/11 Vreemdelingenwet*
- *Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 07.1991 strekkende de formele motivering van administratieve rechtshandelingen*
- *Beginselen van behoorlijk bestuur, zijnde zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel.*
- *Het proportionaliteitsbeginsel*

a) Dat ingevolge de bestreden beslissing aan verzoeker een inreisverbod wordt opgelegd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860)

Oe motivering van de bestreden beslissing moet de beslissing onderbouwen, (RvSt. nr 103.789)

Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd;

De artikelen 2 en 3 van de voornoemde wet stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering de feitelijke en de juridische motivering dient te worden opgenomen. Bovendien moet die motivering afdoende zijn.

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid ken oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

b) De bestreden beslissing betreft thans een INREISVERBOD voor DRIE jaar met verwijzing naar

** Voor vrijwillig vertrek is geen termijn toegestaan*

** Een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd*

** Op heterdaad betrapt voor weerspanning en slagen en verwondingen aan een agent of officier van gerechtelijke politie tijdens dienst. Er zou een PV zijn TU.92.L5.002979 en voor opzettelijke beschadigingen met PV TU.41.15.002980/2017 van de politie zone Kempen N-O. Geen gevolg gegeven aan een eerder BGV dat hem werd betekend op 01.08.2017*

"Art 74/11. § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien 1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn rechttop verblijf in het Rijk te behouden.)*

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijfjaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

Bij het opleggen van een inreisverbod dient verweerster in elk geval rekening te houden met de specifieke omstandigheden waarin verzoekster zich in het Rijk bevindt, en dit zeker nu zij in toepassing van artikel 74/11, 4de alinea Vw. aan verzoekster een inreisverbod van driejaar oplegt.

Bij het opleggen van een inreisverbod dient verweerster voor wat betreft de duur ervan rekening te houden met alle omstandigheden eigen aan het geval en dient zij blijkens de parlementaire voorbereiding van de Vreemdelingenwet, tevens een Individueel onderzoek te voeren naar de situatie van verzoeker: en dit voorafgaandelijk aan het opleggen van een Inreisverbod. (Pari. St. Kamer, 2011 - 2012, nr. 53K1825/001, 23)

Verzoekster stelt dienvolgens vast dat een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd zonder enig concreet onderzoek te voeren naar de specifieke omstandigheden van verzoeker en ook de duur van het inreisverbod.

Een Inreisverbod van drie jaar is in casu meer dan onredelijk te noemen.

Verweerster zegt dat haar beslissing ook het gevolg is van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat aan verzoeker werd betekend op 01.08.2017;

Verweerster stelt dat verzoeker hierbij geen gevolg heeft gegeven en dus niet uitgevoerd;

Verweerster gaat voorbij aan het feit dat op datum van bestreden beslissing, het vorige BGV nog niet definitief was geworden en er nog een beroep tegen openstond.

Dienvolgens kan dit element niet dienen als gegeven om een inreisverbod op te baseren;

Verweerster schendt minstens haar zorgvuldigheidsplicht inzake en al zeker haar motiveringsplicht door de verkeerde elementen in acht te nemen.

Gezien de verstreckende gevolgen van een inreisverbod, heeft verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze gehandeld.

c) Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur bij het nemen van een bepaalde beslissing deze zorgvuldig moet voorbereiden, nemen en uitvoeren. Dit houdt onder meer in dat het bestuur op zorgvuldige wijze feiten moet vergaren;

Een louter routineuze en administratieve afhandeling van zaken wordt door de Raad van State niet aanvaard;

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige zaken, (RvV arrest nr. 43.735 van 25 mei 2010; RvV arrest nr. 28.599 van 11 juni 2009);

Het redelijkheidsbeginsel wordt geschonden wanneer de bestuurde zich afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen;

Het is de taak van uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief ontbreekt (RvSt. nr. 82.301 van 20 september 1999, RvV arrest nr. 43 735 van 25 mei 2010)

In casu werd dit beginsel niet gerespecteerd.

d) het opgelegde inreisverbod van 3 jaar is meer dan disproportioneel te noemen.

Uit de bestreden beslissing kan helemaal niet worden afgeleid dat verzoeker een schade zou kunnen toebrengen aan de openbare orde of aan de nationale veiligheid;

Te meer daar verzoeker een medisch dossier heeft waar niet zomaar aan voorbij kan gegaan worden door verweerster;

Gelet het hierboven uiteengezet middel en dus het element van een vorig BGV niet kan worden weerhouden in dit dossier, heeft verweerster haar beslissing op de verkeerde motieven gesteund."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt wordt enerzijds gemotiveerd waarom de verzoekende partij een inreisverbod wordt opgelegd, met name omdat er haar geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan en omdat zij geen gevolg heeft gegeven aan een eerdere verwijderingsmaatregel waarbij

verwezen wordt naar artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° en 2° van de vreemdelingenwet en wordt omtrent de duur van het inreisverbod gemotiveerd dat deze drie jaar is omdat verzoekende partij illegaal op het grondgebied verblijft, zij op heterdaad betrapt is voor weerspannigheid en slagen en verwondingen aan een agent of officier van gerechtelijke politie tijdens dienst waarvoor pv werd opgesteld en waarbij uit het gedrag van verzoekende partij kan afgeleid worden dat zij de openbare orde kan schaden, alsook dat zij een vorig bevel om het grondgebied te verlaten naast zich heeft neergelegd. De verwerende partij wijst op het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde en meent dat in casu een inreisverbod van drie jaar proportioneel is.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. Artikel 74/11, §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen: 1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien : 1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden. De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

3.5. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt blijkt uit de overwegingen in het inreisverbod dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden die eigen zijn aan de zaak van verzoekende partij. Verzoekende partij is het niet eens met de beoordeling inzake het geen gevolg geven aan een eerder bevel omdat daartegen nog beroep openstond, maar de Raad wijst erop dat een overheidsbeslissing vermoed wordt wettig te zijn op grond van het beginsel van *“le privilège du préalable”*. De verwerende partij kon zich aldus wel degelijk op voormeld bevel om het grondgebied te verlaten beroepen om vast te stellen dat verzoekende partij hier geen gevolg aan heeft gegeven. Het gegeven dat tegen dit bevel nog beroep mogelijk was doet hieraan geen afbreuk. Een zorgvuldig handelend bestuur moet niet de definitieve uitkomst afwachten van een eventuele procedure die bij de Raad hangende is (RvS 24 januari 2013, nr. 222 221). De enkele overtuiging van de verzoekende partij dat de akte onwettig is, stelt haar niet vrij van de verplichting om zich hieraan te onderwerpen.

3.6. Waar verzoekende partij voorts erop wijst dat de motieven inzake het gevaar dat zij zou inhouden voor de openbare orde niet redelijk zijn omdat zij een medisch dossier heeft wijst de Raad erop dat verzoekende partij niet betwist dat ten aanzien van haar een proces-verbaal werd opgemaakt wegens weerspannigheid en slagen en verwondingen aan een agent of officier van gerechtelijke politie. Het loutere feit dat zij blijkens haar medisch dossier maar op één been zou kunnen lopen, toont ook niet aan dat zij zich niet weerspannig zou kunnen hebben gedragen of dat zij geen slagen en verwondingen zou kunnen hebben toegediend aan de politie. Uit het administratief dossier blijkt immers dat daarin een administratief verslag terug te vinden is opgesteld door de federale politie op 17 augustus 2017 met

verwijzing naar de desbetreffende processen-verbaal waarin de feitelijkheden worden opgesomd en waaruit blijkt dat verzoekende partij op 16 augustus 2017 in het asielcentrum is toegekomen waar zij voor overlast zorgt. Zij is onder invloed van alcohol en is onhandelbaar. Nadat zij eerst op verzoek van het centrupersoneel vertrekt, keert zij nadien terug en gedraagt zich zeer agressief tegen het personeel, waarbij zij met stoelen en een glazen fles gooit. De politie die ter plaatse komt gaat over tot de bestuurlijke aanhouding waarbij verzoekende partij zich agressief opstelt en weigert mee te werken. In het politievoertuig stampst zij tegen de wanden en kasten en beschadigt nadien ook een opbergkast. Bij overbrenging naar de cel verwondt zij een politieagent aan het oog. Het komt de verwerende partij toe om zich een oordeel te vormen over de feiten die opgenomen zijn in een proces-verbaal. Het is geenszins kennelijk onredelijk om vast te stellen dat verzoekende partij door haar gedrag, gelet op de gepleegde feiten ten aanzien van ordediensten, een gevaar vormt voor de openbare orde en mede gebaseerd daarop te oordelen dat een inreisverbod van drie jaar proportioneel is.

3.7. Verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat verwerende partij enig relevant gegeven over het hoofd zou hebben gezien bij het bepalen van de geldigheidsduur van het bestreden inreisverbod.

3.8. Het betoog van verzoekende partij leidt niet tot de conclusie dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden.

3.9. Het enig middel gericht tegen het bestreden inreisverbod is in zijn geheel niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER